

ת"פ 13301/07/18 - מדינת ישראל נגד עוביידה בללו, אמיר מטלק (עציר) - עניינו הסתיים, מעווייה יתים, מועתז יתים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13301-07-18 מדינת ישראל נ' בללו(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עוביידה בללו (עציר)
2. אמיר מטלק (עציר) - ענינו הסתיים
3. מעווייה יתים
4. מועתז יתים

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד יצחק מורדוך.

ב"כ הנאשם 1: עו"ד שי טובים.

ב"כ הנאשמים 3 ו- 4: עו"ד ווליד כבוב.

גזר דין בעניינם של הנאשמים 1,3 ו- 4

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **ניסיון לסחר בנשק**, עבירה לפי סעיף 144(ב2) וסעיף 25 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **נשיאת נשק בצוואתא**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 29 בחוק.
 - ג. **קשירת קשר לפשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, על רקע קשר קודם בין הנאשמים 1, 3 ו-4 במסגרתו התאכזבו הנאשמים 3 ו-4 מנשק שהעביר להם הנאשם 1, עובר ליום 21.6.18 קשר הנאשם 1 קשר עם הנאשמים 3 ו-4 ואחרים, להובלת נשק מהשטחים לישראל ולאחר מכן למכירת כלי הנשק. במסגרת הקשר, ביום 21.6.18 בשעת צהרים, שוחח הנאשם 3 בטלפון עם הנאשם 1 וביקש ממנו לארגן עבורו נשק. כן שוחח הנאשם 4 בטלפון עם הנאשם 1, שבע

פעמים החל משעות אחר הצהרים וביקש ממנו שיביא נשק. כן מסר כי הרוכש המיועד לנשק נמצא בדרכו אליו כדי לרכוש את הנשק. במסגרת השיחות, אישר הנאשם 1 שהוא מביא את הנשק כמבוקש ובהמשך מסר כי הוא בדרכו. בשעה 20:00 במסגרת קשירת הקשר, שוחח הנאשם 1 עם הנאשם 2 כדי שזה יסע עמו לקלקיליה כדי להביא משם נשק לישראל. בהמשך בסמוך לשעה 22:00, יצא הנאשם 1 ברכבו ביחד עם הנאשם 2 מג'לג'וליה לקלקיליה. שם נפגשו הנאשמים 1 ו-2 עם אחרים ויחד עמם הטמינו בדלת הימנית האחורית ברכבו של הנאשם 1 תת מקלע מאולתר ומחסנית ריקה תואמת שהייתה במצב "הכנס" לתת המקלע. בשעה 23:34 נהג הנאשם 1 ברכב כשלצדו הנאשם 2 מכיוון קלקיליה לכיוון ישראל. הנאשם 1 הגיע למחסום במטרה להיכנס לתוך שטח ישראל, כשהוא נושא עמו את כלי הנשק והמחסנית, המוסלקים בדלת רכבו. עם מעצרו של הנאשם 1 במחסום, הוא התקשר לנאשם 4 ובסמוך לאחר מכן לנאשם 3, עדכן אותם בדבר מעצרו לבדיקת הרכב והורה להם לכבות את הטלפונים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן והם הופנו לקבלת תסקיר.

4. הנאשם 2 הורשע בביצוע עבירת סיוע להחזקת נשק ודינו נגזר לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם 1

5. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם 1 כבן 25 רווק, סיים 12 שנות לימוד, ובהמשך השתלב בעבודה. עד למעצרו עבד כנהג משאית. הנאשם התקשה לשתף אודות משפחתו, אך עלה כי מסייע בפרנסת המשפחה על רקע חוסר תפקוד תעסוקתי של הוריו ופציעתו של אחד מאחיו באירוע ירי בסביבת מגוריו. הנאשם נעדר עבר פלילי. במסגרת חקירת המעצר שנערכה בעניינו של הנאשם 1, התרשם שירות המבחן מצעיר מופנם, אשר אינו מבטא דפוסים עברייניים מגובשים, כשהוא חשוף בסביבתו המשפחתית והחברתית להתנהלות שולית ואלימה, כולל שימוש בנשק ומושפע מכך. הנאשם התייחס באופן שטחי בכל הקשור לאלימות הגלומה בתחום הנשק, כשבלטו קשיים במתן אמון והצגת מידע חלקי ומגמתי ביחס לעמדותיו ולבחירותיו במסגרת הקשרים המשפחתיים והחברתיים ועלתה התרשמות מקיומו של סיכון למעורבות באלימות.

הנאשם הודה בביצוע העבירות. עם זאת, השליך את האחריות על גורמים חיצוניים, התקשה לבחון את הפסול שבהתנהגותו, וטשטש את חומרת מעורבותו השולית. מסר כי נענה לבקשת קרובי משפחתו לסייע להם להשיג נשק. הנאשם שב והדגיש את תפקודו התקין כאשר אינו תופס עצמו כבעל דפוסים שוליים והתקשה להרחיב ולבחון את משמעות קשריו השוליים והשלכותיהם על בחירותיו כגורמי סיכון להמשך מעורבות שולית.

גורמי הטיפול בשב"ס דווחו כי הנאשם מסר בדיקות שתן ללא ממצאים של שרידי סם, אינו משולב בחינוך. קיימת הפרת משמעת אחת.

שירות המבחן התרשם מנאשם אשר מגיל צעיר מסייע בפרנסת משפחתו. ניכר כי היה חשוף בסביבתו המשפחתית והחברתית להתנהלות שולית ולאלימות. על רקע קשייו ורצונו לחוות שייכות חברתית, חבר לחברה

שולית וביצע את העבירות. הנאשם שיתף באופן חלקי באשר למעורבותו בעבירות, כששירות המבחן התרשם מהיעדר תובנה לסיכון בהתנהגותו ולהשלכות מעשיו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית. **שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון ברמה בינונית למערבות באלימות, ואם תתרחש אלימות תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.** כגורמי סיכון להישנות מעורבות שולית מנה שירות המבחן את חומרת התנהגותו בעבירה, קשייו לשתף ולבחון את הפסול בהתנהגותו ואת קשריו השוליים. כגורמי סיכוי לשיקום, מנה שירות המבחן את היותו נעדר עבר פלילי וההתרשמות כי המעצר נחוזה כמרתיע עבורו. **שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם 1 והמליץ על ענישה קונקרטית ומוחשית אשר תחדד עבורו את חומרת מעשיו והשלכותיהם.**

במפגש נוסף שהתקיים עמו, מסר הנאשם כי שהייתו הממושכת במעצר והתייחסות בית המשפט לחומרת העבירות שביצע, חידדו עבורו את אחריותו למעשיו, ושב והדגיש את היותו מנהל אורח חיים תקין. כן מסר כי החל לעבוד בבית המעצר והשתלב בקבוצה לניהול כעסים, אף שאינו תופס עצמו כבעל דפוסים אלימים. גורמי הטיפול בשב"ס עדכנו כי הנאשם שוהה באגף נקי מסמים, השתלב בעבודה במפעל וסיים לאחרונה קבוצה פסיכו חינוכית לניהול כעסים שנמשכה 8 מפגשים. התנהלותו בקבוצה הייתה חיובית. הנאשם מכחיש בבית המעצר את ביצוע העבירה ומקיים קשר קונקרטי עם עו"ס האגף.

שירות המבחן התרשם משינוי מסוים שחל בעמדותיו של שהנאשם, כששיתף בהתאם למסוגלותו ברקע לביצוע העבירות, עורך מאמצים לקדם את עצמו בבית המעצר ומדווח כי המשך מעצרו חידד עבורו את חומרת מעשיו. אף שנטל חלק בהליך טיפולי ראשוני, הנאשם הדגיש תפיסתו שאינו זקוק לטיפול. **בנסיבות אלה לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.**

הנאשם 3

6. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם 3 כבן 19, לדבריו סיים 12 שנות לימוד. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. במסגרת חקירת המעצר, התרשם שירות המבחן מצעיר בלתי בשל, שמגיל צעיר נחשף להתנהגות שולית מצד אביו. לרוב תפקודו יציב, כשבתקופה שקדמה למעצרו חלה התרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות. שירות המבחן העריך אז קיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות בתחום הנשק וראה צורך בהתערבות טיפולית. במסגרת צו פיקוח המעצרים, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. הנאשם הגיע למפגשים ושיתף פעולה.

ביחסו לעבירה, תאר הנאשם כי ברקע להתנהלותו בעבירה מצב כלכלי קשה של משפחתו וחובות כלכליים שצבר, כשהעבירה אפשרה עשיית רווח כספי קל. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו, אולם התקשה להסביר את אופיו השולי של קשריו עם הנאשמים 1 ו-4.

שירות המבחן התרשם מצעיר בלתי בשל, אשר גדל ברקע משפחתי מורכב. הנאשם מבטא שאיפות נורמטיביות לעתיד, אך למרות שמשתדל לתפקוד תקין, במצבי דחק מתקשה להפעיל שיקול דעת, כשלצד עמדות לא מגובשות, פועל באופן אימפולסיבי וללא שיקול השלכות מעשיו. שירות המבחן התרשם כי למעצר ולהליך המשפטי השפעה מרתיעה עבורו. **שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימות הוא נמוך, ואם תתרחש אלימות, חומרתה תהיה ברמה נמוכה גם כן.**

במהלך תקופת האבחון הנאשם המשיך השתתפותו בקבוצת עצורי הבית, ובהמלצת שירות המבחן הועבר מקום מעצר הבית בפיקוח אלקטרוני לחלופה בבית אמו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמודד עם עומס בחייו, מאופיין בקשיים רגשיים שאינם מעובדים ובדפוסי

התנהגות שוליים, ולפיכך ראו חשיבות לשלב את הנאשם בטיפול ומשכך נתבקשה דחיית הדיון. **ברם, הנאשם לא הגיע לטיפול קבוצתי וניסיונות שירות המבחן לצור עמו קשר לא נענו. בסופו של דבר מסר כי לא יוכל להתפנות להגעה לטיפול אולם נמנע מלפרט את הרקע לכך, ואמו מסרה כי פרץ סכסוך בין חמולות המעמיד את הנאשם ואת אחיו בסכנה, אף שאינם מעורבים באופן ישיר בסכסוך, ועל כן נמנע מיציאה מהבית.**

לאור המתואר, שירות המבחן ציין את ההתרשמות כי מדובר בנאשם הזקוק למענה טיפולי אשר יסייע לו להתמודד עם מכלול קשייו ובהתאם לכך יפחית את הסיכון במצבו, אולם **בעת הנוכחית מתקשה לגייס את הכוחות הנדרשים לצורך השתלבות בטיפול וניכר כי משאביו מופנים לשמירה על בטחונו האישי. לנוכח היעדר פניות ושיתוף פעולה מצדו לקידום השתלבותו בהליך טיפולי, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו.**

הנאשם 4

7. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם 4 כבן 25, לדבריו סיים 12 שנות לימוד שלאחריהן השתלב בעבודה. הנאשם נעדר עבר פלילי. במסגרת חקירת המעצר התרשם שירות המבחן כי מול מחויבותו המשפחתית והצורך בשמירה על פסאדה חיצונית של מסוגלות ויכולת, הנאשם נוטה לתת לגיטימציה לפתרונות שוליים הזמינים בסביבתו, כשהוא חשף להתנהלות שולית אף בתחום הנשק. לצד זאת התרשם שירות המבחן אז מיציבות תעסוקתית ומכך שאינו מאופיין בדפוסי חשיבה שוליים מגובשים. במסגרת פיקוח המעצר, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן, בתחילה שיתף פעולה והגיע למפגשים, אולם בהמשך נעדר ממפגשי הקבוצה ועלתה התרשמות מהדרדרות במצבו הנפשי, כשגם למפגשים פרטניים שאליהם זומן, לא הגיע.

ביחסו לעבירה, מסר הנאשם 4 כי נענה לבקשת הנאשם 1 - קרוב משפחתו, למכור נשק. בבסיס התנהלותו תיאר רצון להפגין גבריות וכוחניות, כשלדבריו לא מצא קונה לנשק. הנאשם צמצם את חומרת התנהלותו והסיכון הקיים בעיסוק בנשק, כשמתאר שינוי שערך בעקבות השתתפותו בקבוצת עצורי הבית, אשר סייעה לו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

התנהלותו של הנאשם 4 בקשר עם שירות המבחן התאפיינה בחשדנות, נטייה לבחינת גבולות, קושי בהתבוננות פנימית ומסירת מידע חלקי. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבלתי בשל באישיותו וכאימפולסיבי, אשר עסוק בסיפוק צרכיו המידיים וקידום מעמדו וכבודו, המתקשה לשקול התנהלותו והשלכותיה. **הערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מעלה קיומה של רמת סיכון בינונית וכי אם תתרחש אלימות, תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.** כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות, מנה שירות המבחן את חומרת העבירה והנזק הפוטנציאלי בעבירות נשק, קשייו בהתבוננות פנימית והתייחסותו המצמצמת לחומרת התנהלותו וחשיפתו לחברה עבריינית, שיתוף הפעולה החלקי עם שירות המבחן וקשייו בתקשורת ישירה וכנה וכן מעצרו של הנאשם לפרק זמן מסוים בחשד לעבירות אחרות, בהיותו בתקופת האבחון. בבחינת גורמי הסיכון לשיקום מנה שירות המבחן את היותו נעדר הרשעות קודמות, השתתפותו בקבוצת עצורי בית ודיווחיו אודות תפקוד תעסוקתי תקין טרם מעצרו. **שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם 4 והמליץ על עונש שיקח בחשבון את הסיכון הקיים במצבו.**

טענות הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד יצחק מורדוך, הנאשמים הורשעו בכתב אישום חמור שעניינו ניסיון

לסחור בנשק מסוג תת מקלע מאולתר ועבירות נוספות. הערך המוגן שנפגע בעבירות הנשק הוא ביטחון הציבור מפני פגיעות בגוף, וזאת נוכח העובדה שזמינות נשק בידי מי שאינם מורשים לכך, עלולה להוביל לביצוע עבירות חמורות ולפגיעה בחיי אדם. במדרג עבירות הנשק, עבירה של נשיאה והובלה היא בדרגת חומרה "ביניים" והעונש הקבוע בצדה הוא 10 שנות מאסר. עבירת הסחר מצויה במדרג חומרה גבוה והעונש בצידה הוא 15 שנות מאסר. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן ופוטנציאל הסיכון הרב בהן, והדברים נכונים ביתר שאת בניסיון לסחור בנשק, דבר המגביר את הסיכון לעבריינות ולפעילות חבלנית עוינת. מדובר בתת מקלע שנתפס עם מחסנית במצב "הכנס". מדובר בנשק בו הסיכון גבוה יותר בהיותו נשק אוטומטי. בנסיבות ביצוע העבירה יש לתת את הדעת לחומרה - לסוג הנשק, התכנון המוקדם בין הנאשמים, קשירת הקשר, נשיאת תת המקלע והמחסנית למטרת סחר שלא צלח, וכן להובלת הנשק משטחי הרשות הפלסטינית לשטח ישראל. יש לזקוף את הנזק הפוטנציאלי הגלום בעבירות הנשק. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפסיקה הכירה בחומרתן היתרה של עבירות הנשק, בהתחשב בפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולכך יש להוסיף את מגמת ההחמרה בפסיקת בית המשפט העליון בשנים האחרונות. המאשימה הפנתה להנחיות פרקליט המדינה הרלוונטיות.

המאשימה עתרה למתחם עונש בעניינים של שלושת הנאשמים - הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר וביקשה לקחת בחשבון במסגרת גזר הדין את החשיבות שבהרתעת הנאשמים מביצוע עבירות נוספות והרתעת אחרים מביצוע עבירות בנשק.

ביחס לנאשם 1 - הנאשם בן 25 ללא עבר פלילי, הודה בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי. שירות המבחן התרשם שהנאשם חשוף להתנהלות שולית ולאלימות, מצוי בקשרים שוליים, מבטא התייחסות קונקרטיית לאלימות הגלומה בעבירות בנשק, מציג מידע חלקי ומגמתי וקיים סיכון להישנות התנהגות אלימה. חרף הודייתו, הנאשם משליך את האחריות על גורמים חיצוניים, מתקשה לבחון את הפסול בהתנהגותו ואינו רואה עצמו כבעל דפוסים שוליים. הנאשם שלל כל צורך בהתערבות טיפולית ושירות המבחן העריך סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות דומה בעתיד. לכך ממליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיית ומוחשית. בתסקיר המשלים מטעם שירות המבחן, הוא שב ונמנע מהמלצה טיפולית. לשיטת המאשימה יש למקם את הנאשם קרוב למחצית המתחם.

לגבי הנאשם 3 - מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, התסקיר מלמד כי הנאשם משתדל לתפקד באופן תקין, אך במצבי דחק מתקשה להפעיל שיקול דעת. שולב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם שמדובר במי שזקוק למענה טיפולי, אך נראה כי הנאשם מתקשה לגייס את הכוחות הדרושים לטיפול. המאשימה עותרת למקם את הנאשם במחצית המתחם.

לגבי הנאשם 4 - הנאשם ללא עבר פלילי, בן 25. שירות המבחן התרשם שהנאשם חשוף להתנהלות שולית אף בתחום הנשק, השתלב בקבוצה טיפולית שבראשיתה התמיד אולם בהמשך נעדר ממנה. שירות המבחן התרשם בנוסף כי הנאשם נוטה לצמצם מחומרת התנהלותו ומפוטנציאל הנזק וקבע כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה ותוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית. שירות מבחן המליץ על ענישה שתיקח בחשבון את הסיכון העולה ממצבו. המאשימה עותרת למקם את הנאשם 4 קרוב למחצית המתחם.

בעניין שלושת הנאשם עותרת המאשימה כי בנוסף לעונשי המאסר, יושתו על הנאשמים מאסרים מותנים מרתיעים וקנס. כמו כן מבקשת לחלט מכשירי טלפון ניידים.

9. לטענת ב"כ הנאשם 1, עו"ד שי טובים, לגבי נסיבות ביצוע העבירה, על פי כתב האישום מעמדו של הנאשם 1 הוא קרוב לספק, והוא אינו מחולל העבירה. מכאן שיש למקם אותו במתחם נמוך גם

בבחינת ניסיון הסחר. מדובר באירוע אחד. בתי המשפט קובעים בעבירות של סחר ונשיאה מתחם נמוך יותר מהמתחמים הקבועים בהנחיות פרקליט המדינה, אשר אין להן מעמד מחייב בבית המשפט. בהתאם לנסיבות יש לקבוע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר, ויש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. המאשימה לא התייחסה בטיעוניה לתהליך שעבר הנאשם. הערכת הסיכון שערך שירות המבחן אשר מצאה את מסוכנות הנאשם כבינונית מתעלמת מההליך השיקומי החיובי שעובר הנאשם בכלא. הוא משתתף בקבוצות, משתף פעולה, עצור באגף נקי מסמים. הנאשם לא ביצע עבירות אלימות לפני העבירה ולא אחריה. מדובר בנאשם עצור ואין תנאי המעצר כתנאי מאסר. המניע לעבירות הוא ברקע משפחתי לא פשוט, ואב חולה, ואף על פי כן המשפחה תומכת והוא נמצא בקשר רציף עמם. אביו רופא, ומשפחתו נורמטיבית, וכאשר הוא יחזור לביתו, הוא ישוב לרקע נורמטיבי, ולא לעולם הפשע. משפחתו תומכת ותסייע לו.

10. לטענת ב"כ הנאשמים 3 ו- 4, עו"ד ווליד כבוב, הנאשם 3 היה עצור במשך כחודשיים וחצי ובהמשך היה בפיקוח אלקטרוני במשך 6 חודשים, ללא כל הפרה. הנאשם 4 היה עצור במשך 5 חודשים ובפיקוח אלקטרוני במשך 4 חודשים ללא כל הפרה. הנאשמים 3 ו- 4 היו בהליך טיפולי שיקומי ממושך עד להפסקתו. מחודש ספטמבר 18' ועד לחודש מרץ 19' הם השתלבו באופן פעיל מידי שבוע בקבוצות טיפוליות, כאשר מהתסקירים עולה השתתפות פעילה והרתמות לטיפול. החל מחודש מרץ התרחש סכסוך בין משפחת הנאשמים למשפחה אחרת, כאשר אין מחלוקת שהם אינם קשורים אישית לאותו סכסוך. הנאשמים חששו לביטחונם ולכן הפסיקו להגיע לטיפול, וכך נקטע ההליך הטיפולי. הטיפול הופסק בשל הסכנה הממשית שנשקפה להם כתוצאה מיציאה לטיפול. מדובר בנאשמים שהודו בהזדמנות הראשונה, חסכו בזמן שיפוטי ונעדרו כל עבר פלילי. עבירת הסחר לא הושלמה בסופו של דבר, אלא מדובר בניסיון לסחר. הפוטנציאל לגרימת נזק אמנם גבוה, אבל בסופו של יום לא נגרם שום נזק. העסקה לא הושלמה והתכנון לא יצא אל הפועל.

יש לקבוע לנאשמים 3 ו- 4 מתחם נמוך יותר מזה של הנאשם 1, וזאת בהסתמך על החלטת בית המשפט העליון, כב' השופט י' עמית, בהליך המעצר בעניינו של הנאשם 1 אשר קבעה כי הנאשם 1 דומיננטי יותר (בש"פ 6088/18 בללו נ' מדינת ישראל [23.8.18]). הנאשמים 3 ו- 4 אמנם הזמינו את הנשק, אך לא הייתה להם שום נגישות לנשק, שאלמלא כן לא היו פונים לנאשם 1. אין להם ידע ומעורבות בעולם הנשק. הם לא היו ברכב שהביא את הנשק מהשטחים לישראל. עם מעצרו של הנאשם 1 הוא התקשר לנאשמים 3 ו- 4 עדן אותם בדבר מעצרו והורה להם לכבות את הטלפונים. הם היו בביתם. ב"כ הנאשמים עתר לקבוע מתחם עונש לנאשמים 3 ו- 4 הנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר, ולקבוע את עונשם באמצע המתחם, קרי 12 חודשי מאסר בפועל. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3 מחודש אוגוסט ניכר הרצון של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי על אף הקשיים שהובילו לניתוק הקשר עם שירות המבחן. התסקיר הקודם מתאר כי הנאשם 3 נרתם להליך הטיפולי, ומשתף פעולה. שניהם ניהלו אורח חיים נורמטיבי.

11. הנאשם 1 טען שהוא מבין שטעה ומבקש מחילה.

12. הנאשם 3 הביע צער על מה שקרה, עבר קשיים רבים מאז העבירה. יודע שמצא כיום את הדרך הנכונה, השתקם כבר, ושילם על טעותו.

13. הנאשם 4 הביע צער על כל מה שקרה. היה לו קשה במעצר הבית, ומבין את הטעות שעשה. מעולם לא היה בבית כלא טרם למעצרו. כשסיים את הקבוצה, ביקש עוד קבוצה, ונתרם מכך. עכשיו מבין שאדם שסוטה מהמסלול נענש. מתנצל על כל שקרה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

14. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
15. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. נשיאתו של נשק חם והניסיון לסחור בו יוצרים סיכון רב לכך שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, לרבות פגיעה בגוף ובנפש.
16. על חומרתן של עבירות הנשק עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בדבריו של כב' השופט ע' פוגלמן ע"פ 971/19 **מדינת ישראל נ' געביס** (11.7.19):
"בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה שבעבירות נשק ועל הפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף, חיי אדם ושלומו ובטחון הציבור הנפגעים מעבירות אלו ... חומרת עבירות אלו גלומה בפונטציאל הנזק הנובע מהן נוכח החשש כי הנשק הנסחר יועבר למי שמתכוון לבצע פעולות עברייניות או פעולות טרור... בית משפט זה נקט בשנים האחרונות במגמה מחמירה כלפי עבירות נשק, ועמד על כך בפסיקתו באופן תדיר".
בעניין זה ראו גם את דברי כב' השופט ד' מינץ בע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (16.8.18):
"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלומו הציבורי וביטחונו... החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי... יש חשיבות בענישה מוחשית של כל אחת ואחת מהחוליות בשרשרת הסחר. כל אחת מאותן חוליות "מוחזקת כמי שמודעת לתוצאות האפשריות הקשות העלולות לנבוע מהשימוש שיעשה בנשק לאחר שיגיע אל 'הצרכן הסופי' בקצה השרשרת".
17. עבירות הנשק הן עבירות שהוכרו בפסיקה "כמכת מדינה" ו"כמכת אזור" שפגיעתן בביטחון הציבור היא קשה, גם אם לא הוכח שנעשה שימוש פלילי בכלי הנשק, ועל כן מצדיקה ענישה משמעותית (ראו עפ"ג 27417-11-15 (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** (17.1.16); עפ"ג (מח' מרכז לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (7.12.14)).
18. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא **ברף בינוני-גבוה**. הנאשמים קשרו קשר וניסו לסחור בנשק, כשעבירת הסחר בנשק לא הושלמה מכיוון שהנאשם 1 נתפס במחסום הכניסה לשטח ישראל. כמו כן הורשעו הנאשמים בעבירה של נשיאת נשק, בכך שהנאשם 1 נשא ברכבו נשק מסוג תת מקלע מאולתר בדרכו מאזור יהודה ושומרון לשטח ישראל. במדרג החומרה של עבירות הנשק, קבע המחוקק ברף החומרה הגבוהה את עבירת הסחר בנשק, שדינה נקבע על 15 שנות מאסר, וברף ביניים של חומרה את עבירת נשיאת הנשק, שעונשה נקבע על 10 שנות מאסר (זאת במובחן מהחזקת נשק שעונשה הועמד על 7 שנות מאסר).

בערך המוגן ברף גבוה יותר מאשר בנשק מסוג אקדח, וזאת בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שעבירת הסחר לא הושלמה, אלא מדובר בניסיון בלבד, וכי הנשק לא כלל תחמושת.

19. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירה. הנאשמים קשרו ביניהם קשר להובלת נשק מאזור יהודה ושומרון לישראל במטרה למכור אותו (וזאת על רקע קשר קודם ביניהם שבמהלכו התאכזבו הנאשמים 3-4 מנשק שהעביר להם הנאשם 1). חלקו של הנאשם 1 בעבירה הוא בכך שהוא היה שזה שנסע לאזור יהודה ושומרון, ואף לקח עמו את נאשם 2 (המסייע), קיבל לידיו את הנשק, הסליק את הנשק בדלת הרכב, ונשא בפועל את הנשק לשטח ישראל עד אשר נעצר. לאחר שנעצר לבדיקת רכבו, התקשר לנאשמים 3-4, עדכן אותם על כך והורה להם לכבות את הטלפונים. חלקם של הנאשמים 3 ו-4 הוא בכך שיצרו עם הנאשם 1 קשר וביקשו ממנו שישג עבורם נשק והנאשם 4 אף הודיע לנאשם 1 כי הרוכש המיועד של הנשק בדרכו אליו. הנאשמים 3 ו-4 אמנם הזמינו מנאשם 1 את הנשק, אך הוא היה בעל נגישות לקבלת הנשק. בנסיבות אלה, סבורני כי הנאשם 1 היה דומיננטי יותר, במידת מה, מהנאשמים 3-4.

מבחינת הנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירה, אילו עבירת הסחר הייתה מושלמת, הרי שהנזק הוא משמעותי וזאת כשמדובר בתת-מקלע שבו יש פוטנציאל רב לפגיעה בגוף ובנפש, אשר יכול היה למצוא דרכו לידי מי שעוסקים בעבריינות אלימה או בטרור. הנאשם 1 נתפס עם הגעתו למחסום, כך שבפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק מוחשי. הנאשמים ביצעו את העבירות בעבור בצע כסף.

בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרתן של עבירות הנשק, ובפרט בעבירות סחר והנשיאה של נשק, תוך שקבע כי יש להטיל ענישה מחמירה של מאסרים בפועל בגין עבירות אלה. יפים לעניין זה דברי כב' השופט (כתוארה אז) א' חיות בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (4.12.11):

"אני סבורה כי נוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגיעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה - להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו לעומת העונשים הנגזרים כיום".

20. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 2422/14 **ח'דר נ' מדינת ישראל** (21.12.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחר בנשק לסוכן משטרתי. הנאשם מכר לסוכן משטרתי רובה מסוג "קרל גוסטב" תמורת 9,000 ₪. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, ובעל נסיבות אישיות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר** כפי שנקבע בהסדר הטיעון והשית על הנאשם עונש של **36 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 7552/14 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (23.6.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סחר בנשק (אקדח) בצוותא, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ואיומים. הנאשם מכר אקדח לסוכן סמוי בתמורה לסך של 14,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי קבע לעבירת הסחר בנשק (עם עבירה של הפרעה לשוטר) **מתחם שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי, **נידון ל- 32 חודשי מאסר בפועל** (וכן הופעל מאסר על תנאי, סה"כ 46

חודשי מאסר בפועל).

- ג. בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11) הורשע הנאשם בנשיאת נשק והחזקתו, עת החזיק בביתו אקדח ומחסנית מלאה בכדורים, כן החזיק כדורי אקדח נוספים בחצר ביתו. בית המשפט העליון קבע כי אף שמקובלת ההשקפה כי הגיעה העת להחמיר בענישתם של המבצעים עבירות בנשק, ראוי כי הדבר יעשה בהדרגה ועל כן הוחלט להקל את עונשו ולהעמיד את תקופת **המאסר בפועל על 30 חודשים** חלף 50 חודשי מאסר בפועל שהטיל בית המשפט המחוזי.
- ד. בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.18), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נשא בתא המטען ברכבו שני רובי קרל גוסטב מאולתרים עם מחסניות בתוכם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי בשים לב לחומרת העבירה, יש להחמיר בעונשו של הנאשם והשית על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.
- ה. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורים וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.
- ו. בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סחר בנשק, נשיאה והובלת נשק והחזקת נשק. הנאשם ואחר מכרו לסוכן משטרתי סמוי רימון הלם צה"לי תמורת 1300 ש"ח. בית המשפט קבע מתחם עונש בין שנה ל- 4 שנות מאסר. לנאשם עבר פלילי מכביד. נידון ל-**24 חודשי מאסר בפועל**.
- ז. בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נהג ברכב כשהוא מוביל את האקדח - ובו מחסנית ריקה מכדורים - מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. הנאשם בעל עבר נקי ועד לביצוע העבירה הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. **נדון ל-21 חודשי מאסר בפועל**.
- ח. בע"פ 7618/17 **אבו קטיפאן נ' מדינת ישראל** (15.3.18) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון סחר בנשק בצוואת ובנשיאת נשק. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, שוטר סמוי פנה לקרוב משפחתו של הנאשם כדי לרכוש ממנו נשק. הנאשם יצר עם השוטר קשר במספר הזדמנויות והציע למכור לו שני אקדים. השניים נפגשו, ושם אחיו הקטין של הנאשם הציג בפני השוטר את האקדח. לחובת הנאשם עבר פלילי. **הנאשם נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל**.
- ט. בע"פ 4345/18 **אבו עאמר נ' מדינת ישראל** (29.11.18), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת ונהיגה בקלות ראש. הנאשם מצא נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב" טעון במחסנית מלאה בכדורים. זמן קצר לאחר מכן, נשא את הנשק הטעון והובילו בתא הכפפות של רכבו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם**

עונש הנע בין 20 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, צעיר כבן 20 ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע, וקבע כי בהתחשב בשיקול השיקום, יש מקום לחרוג ממתחם העונש, ולהעמיד את העונש על **17 חודשי מאסר בפועל** (חלף 20 חודשים).

י. בת"פ (מח' חי') 15105-08-14 **מדינת ישראל נ' ענבתאוי** (1.4.15) נגזר דינו של נאשם 1, שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות שעניינן סחר בנשק, קשירת קשר לפשע, ונשיאת והחזקת נשק. הנאשם מכר לסוכן משטרתי נשק מסוג תת מקלע וכן מחסנית עם כדורים. הנאשם ללא עבר פלילי. נקבע **מתחם שבין 24 חודשי מאסר בפועל ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.** הערעור על גזר הדין נדחה (ע"פ 3430/15 ענבתאוי נ' מדינת ישראל [1.4.15]).

יא. בת"פ 47284-06-18 **מדינת ישראל נ' חסונה** (3.4.19) הורשע נאשם על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נסע ברכבו משטחי איו"ש לשטח ישראל כשהוא מחזיק בתא המטען של רכבו שקית המכילה רובה מסוג "קלצ'ניקוב" ומחסנית עם כדורים וכן אקדח. הנאשם נתפס במחסום. נאשם ללא עבר פלילי. **נקבע מתחם שבין 21 חודשי מאסר בפועל ועד 48 חודשי מאסר, ונגזר על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר בפועל.**

יב. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 49416-04-18 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (22.11.18) הורשע נאשם על פי הודאתו עבירה של נשיאת נשק. הנאשם נתפס במחסום עת נהג ברכב מכיוון שטחי איו"ש לישראל, והחזיק ברכב נשק מסוג תת מקלע מאולתר, טעון במחסנית ריקה מכדורים. **נקבע מתחם שבין 18 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.** הנאשם צעיר כבן 20. לחובתו הרשעה קודמת בעבירת סמים. נדון ל- **21 חודשי מאסר בפועל.**

עיינתי ביתר הפסיקה שהוגשה על-ידי ב"כ הצדדים, לרבות באסופת הפסיקה הנרחבת שהגיש ב"כ הנאשמים 3-4, ואולם לא מצאתי שיש בה כדי לסייע לקביעת המתחם, מעבר לפסיקה המפורטת לעיל.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 הוא החל מ-24 ועד 50 חודשי מאסר בפועל, ובעניינם של הנאשמים 3 ו-4 החל מ-20 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל.**

22. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

23. במסגרת שיקולי הענישה לגבי כלל הנאשמים, נתתי דעתי לשיקול **האחידות בענישה**, ולכך שהנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע להחזקת נשק - ללא רכיבים של ניסיון סחר או נשיאת נשק - ועונשו נגזר במסגרת הסדר דיוני ל-10 חודשי מאסר בפועל. חלקו של הנאשם 2 בכתב האישום המתוקן הוא נמוך. לפיכך, מובן הדבר כי עונשם של הנאשמים, אשר הורשעו בעבירות חמורות באופן משמעותי, צריך להיות חמור בהתאמה מעונשו של הנאשם 2.

גזירת העונש המתאים לנאשם 1

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם כבן 25

(יליד 1994), גדל בתנאי מצוקה כלכלית ומגיל צעיר סייע בפרנסת משפחתו. הנאשם היה חשוף לעבריינות ולאלימות בסביבתו המשפחתית והחברתית, התקשה להתמודד עם מצבו וחבר לחברה שולית. יש להניח כי לקשייו המתוארים יש קשר לביצוע העבירה. הנאשם נעדר עבר פלילי, וסביר כי עונש מאסר ממושך יקשה עליו מעצם היותו לראשונה במאסר. כן סביר כי מאסר ממושך יקשה על בני משפחתו שבהם תמך כלכלית לאורך השנים. הנאשם הודה בביצוע העבירות ואולם בפני שירות המבחן השליך את האחריות על גורמים חיצוניים והתקשה לבחון את הבעייתיות בהתנהגותו כשמסר כי נענה לבקשת בני משפחתו הנאשמים אף הם בעבירה. הנאשם תאר עצמו כמי שניהל אורח חיים נורמטיבי ושלל נזקקות טיפולית. בעת מעצרו השתלב בקבוצה לניהול כעסים שארכה כ-8 מפגשים והשתלב בעבודה בכלא. הנאשם עצור מזה תקופה ארוכה, מיום 22.6.18, ניכר כי המעצר מרתיע עבורו, ומובן הדבר כי במעצר נמנעות מעצורים פריבילגיות אשר קיימות לעתים במאסר (כגון חופשות).

גזירת העונש המתאים לנאשם 3

25. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1999 (כבן 19 בעת ביצוע העבירה), גדל במסגרת משפחתית מורכבת כשאביו ניהל אורח חיים שולי ואמו התקשתה להוות עבורו דמות תומכת. לאורך השנים ערך מאמצים לתפקוד תקין, אולם במצבי דחק התקשה להפעיל שיקול דעת ונהג באופן אימפולסיבי. נראה כי נסיבות חייו כמתואר קשורות בביצוע העבירה. סביר כי עונש מאסר ממושך, לראשונה בחייו, יקשה על הנאשם ועל בני משפחתו בהם תמך כלכלית לאורך השנים. הנאשם הודה בביצוע העבירה ותאר כי ברקע לביצוע מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו וחובות שצבר. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו אך התקשה לקבל אחריות מלאה עליה. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן, נרתם להליך הטיפולי ושיתף פעולה. שירות המבחן התרשם מנזקקות להתערבות טיפולית נוספת והנאשם הביע מוטיבציה לכך. למרות האמור, הנאשם לא הגיע למפגשים בשירות המבחן ואמו מסרה כי אינו יוצא מהבית בשל סכסוך משפחות, בו אינו מעורב באופן ישיר אך יוצר סיכון לחייו. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם היה עצור במשך למעלה מחודשיים, ולאחר מכן היה עצור בפיקוח אלקטרוני במשך כ-6 חודשים נוספים. ניכר כי למעצר ולהליך המשפטי השפעה מרתיעה עבורו.

גזירת העונש המתאים לנאשם 4

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם כבן 25 (יליד 1994), ללא עבר פלילי. סביר כי עונש מאסר ממושך יקשה עליו ועל משפחתו בהיות המאסר ראשון עבורו. הנאשם הודה בביצוע העבירות ואולם בפני שירות המבחן נטה לצמצם את חומרת התנהגותו ואת הסיכון הקיים בעיסוק בנשק. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן, תחילה התמיד בהגעתו לקבוצה והשתתף באופן פעיל, ואולם בהמשך הפסיק להגיע למפגשים הקבוצתיים ולא נענה להזמנות שירות המפגש. כפי הנראה, אף בעניינו, כמו בעניין הנאשם 3, הנתק מול שירות המבחן נבע מסכסוך המשפחות שהנאשמים לא היו צד ישיר לו, אך בגללו חששו לצאת מביתם. הנאשם שהה במעצר במשך כ-4 חודשים, ולאחר מכן היה עצור בפיקוח אלקטרוני למשך כ-4 חודשים נוספים.

שיקולי הרתעה והאיזון הכולל

27. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם בעניינם של שלושת הנאשמים וזאת לאור הסיכון להישנות עבירות דומות, בהעדר הליך טיפולי מלא שעברו הנאשמים ובהעדר המלצה טיפולית בעניינו של מי מהנאשמים. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עלה כי הוא מתקשה לבחון את מחויבותו לקשריו המשפחתיים והחברתיים השוליים כשהוא שולל נזקקות טיפולית. בעניינו של הנאשם 3 עלה כי אף שזקוק להתערבות טיפולית לשם הפחתת הסיכון במצבו, לא הצליח להשתלב בטיפול ובעניינו של הנאשם 4 עלה כי הוא עסוק בסיפוק צרכיו המידיים וקידום מעמדו וכבודו כשהוא מתקשה לשיקול השלכות התנהלותו.

עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת נוכח שכיחותן הרבה של עבירות הנשק במחוזותינו והחשיבות החברתית הרבה של צמצום תופעה זו.

28. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמים 1, 3 ו-4 עונש בשליש התחתון של המתחם, כשעונשו של הנאשם 1 גבוה מעונשם של הנאשמים 3 ו-4, לאור חלקו היחסי במעשים והמתחם שנקבע בעניינו. ביחס בין עונשו של נאשם 3 לעונשו של נאשם 4, נתתי דעתי לכך שהנאשם 3 צעיר בחמש שנים מאחיו הנאשם 4, והתסקירים בעניינו היו מעט חיוביים יותר, ומכאן שעונשו צריך להיות קל במעט מעונשו של נאשם 4. כמו כן, הואיל והעבירה בוצעה למטרה כלכלית, הרי שיש להשית על הנאשמים קנס כספי, תוך התחשבות במצבם הכלכלי הקשה ובעונש המאסר שנגזר עליהם.

סוף דבר

29. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:**

הנאשם 1:

- א. **28 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו 22.6.18.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר על עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הנאשם 3:

- א. **22 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 5.7.18 עד 12.9.18.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 8.12.19 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת

נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר על עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הנאשם 4:

א. **24 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 5.7.18 עד 4.11.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 8.12.19 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר על עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

לאחר היות גזר הדין חלוט - הנשק והמחסנית יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת קצין משטרה. הטלפונים הניידים שנתפסו יחולטו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' חשוון תש"פ, 07 נובמבר 2019, בנוכחות הצדדים.